

Шом неприятелите видели огня, ужасно се изплашили. Те се спуснали да бягат, колкото сили имали. И когато видяли, че пещерните хора ги преследвали, още по-силно затичали, и не забележили, как дошли до реката. А пещерните хора ги приближавали. Тогата те като безумни се нахвърлили в реката. Ала реката по средата била много дълбока и те се издавили.

За своите пакости получили наказанието си.

V.

Пещерните хора били извънредно доволни. Те се гощавали целия ден, играли и пили ябълков сок. Пили те през деня, пили и вечерта и станало им тежко. Завил им се свят и ги налегнал дълбок сън. И спали те непробудно чак до другата утрина.

Когато слънцето се издигнало високо на небето, те станали, ала всички имали главоболие. И като погледнали огня, той бил умрял. Защото никой през ноща не го пазел и него подхранвал.

Пещерните хора се нажалили и застрамили. Огнът им указвал такава помощ и срещу злите хора, и срещу опасните зверове. И за тази негова помощ те му се отплатили с неблагодарност, като го оставили да умре!

Наскоро видяли пещерните хора, че положението им се влошило. Лжовите станали пак дръзки, змиите се размножили. Даже една нощ, кога пещерните хора спяли, един лжв влязъл в пещерата, отвлякъл едно дете и го изял.

Можете почнали да се съвещават, дали да останат по-нататък тук да живеят. Някои казали, да си построят колиби пак по дърветата, ала други им възразили, че те вече отвикнали изкусно да се катерят.

„Да останем тук“, съветвали трети. „Лятос, може би, пак ще има пожар в равнината и тогава ще си уловим отново огън“.

„Да“, казали други, „ако можем утрия до тогава, ако лжовите не ни изядат!“.

Малкият Неустрашимко се надигнал. От снова време, когато, уловил първия огън, той бил доста порасъл. Той казал:

„Какво ще ми дадете, ако ви направя огън?“

„Аз ще ти дам най-хубавата си каменна брадва“ каза един.

„Аз ще ти дам най-тежкия си каменен чук“, каза друг. „Осем пъти слънцето се подига и скрива, додето да успее да завърже здраво камъка за дървото“.

„Не ща нито твоята брадва, нито твой чук. Искам да ме съятате вече за възрастен мъж, а не за момче. Никой не бива да ме бие и да ми казва, че съм глупав младеж. Ако ми обещаеш това, ще се опитам да ви направя огън“.

Всички му обещали. Тогава Неустрашимко разправил плана си, как може да се добие огън. Той казал:

„Много пъти съм забелязал, че, като удрия камъните един о други, от тях изкачат малки искрици. Да съберем съвсем суха трева. Може би тя да се подпали от искриците и заловим пак огън. Елате всички в пещерата, земете голями бели прозрачни камъни, истински огнени камъни, и да опитаме да добием искри“.